

189.

Vládní nařízení

ze dne 8. května 1940,

kterým se mění a doplňují některá ustanovení vládního nařízení ze dne 10. května 1939, č. 121 Sb., o zřízení nejvyššího úřadu cenového.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

čl. I.

Vládní nařízení č. 121/1939 Sb. se mění a doplňuje takto:

1. § 1, odst. 1, věta 2 zní:

„Z působnosti tohoto úřadu jsou vyloučeny věci týkající se mezd, platů a cenných papírů; věci týkající se úroků jsou upraveny zvláště.“

2. § 1, odst. 2 zní:

„(2) Nejvyšší úřad cenový jest bezprostředně podřízen předsedovi vlády a v jeho čele je předseda, kterého jmenuje a zprošťuje funkce na návrh předsedy vlády státní prezident. Předseda tohoto úřadu účastní se s hlasem poradním schůzí vlády, pokud jednají o předmětech, které spadají do oboru působnosti nejvyššího úřadu cenového.“

3. § 2, odst. 1 zní:

„(1) Nejvyšší úřad cenový může k zajištění národohospodářsky oprávněných cen a úplat činit všechna potřebná opatření, zejména může stanovit nejnižší nebo nejvyšší, směrné nebo pevné ceny zboží a úkonů všeho druhu a výši veškerých úplat, jakož i vydávat směrnice pro vedení obchodních a hospodářských knih a podobných záznamů u podniků, které vyrábějí nebo dávají do oběhu zboží nebo poskytují úkony, a v dohodě s ústředními úřady, příslušnými pro zadávky, zásady pro tvoření cen při veřejných dodávkách a pracích. Vydávat všeobecná nařízení ve věcech cenových přísluší předsedovi vlády, který může tuto svoji působnost přenést na předsedu nejvyššího úřadu cenového.“

4. Dosavadní znění § 4 bude prvním odstavcem tohoto paragrafu; připojuje se odstavcem 2 tohoto znění:

„(2) Nejvyšší úřad cenový může zmocnit organizace řízeného hospodářství, aby s jeho

souhlasem vydávaly některá ustanovení o cenách.“

5. § 5, odst. 1 zní:

„(1) Pokud působnost uvedená v § 1 byla podle § 4 přenesena na zemské a okresní úřady (jejich expositury), vykonávají ony a na jejich vyzvání i obce tuto působnost podle nařízení a předpisů vydaných nejvyšším úřadem cenovým.“

6. Nadpis § 6 „Vyznačování cen.“ se vypouští.

7. § 6, odst. 2 zní:

„(2) Nejvyšší úřad cenový, zemský úřad a z jejich zmocnění okresní úřad může také u jiného druhu zboží naříditi, aby ceny byly zřejmě vyznačeny na zboží samém nebo jiným vhodným způsobem. Nejvyšší úřad cenový, zemský úřad a z jejich zmocnění okresní úřad může uložit obcím, aby umístily na tržištích v době konání trhů tabule s ceníky, obsahujícími úředně stanovené nejvyšší ceny nejdůležitějšího na trhu nabízeného zboží.“

8. Začátek § 6, odst. 4 zní:

„(4) Nejvyšší úřad cenový, zemský úřad a z jejich zmocnění ...“

9. § 6 doplňuje se novým odstavcem 6 tohoto znění:

„(6) Prodáváč je povinen, žádá-li o to kupce, vydati mu potvrzení (lístek o prodeji), na němž jsou vyznačeny druh a množství prodávávaného zboží a jeho cena. Projeví-li se potřeba, může nejvyšší úřad cenový stanovit i všeobecnou povinnost k vydávání dokladů o prodeji.“

10. Nadpisy části třetí a § 7 zní:

„Ustanovení o orgánech dozorcí služby cenové.

Všeobecná úprava organizace dozorcí služby cenové a služebního poměru orgánů této služby.“

11. § 7 zní:

„Nejvyšší úřad cenový upravuje v dohodě s ministerstvem vnitra vnitřními předpisy, podrobnější organizaci a výkon služby úřadů a orgánů činných v dozorcí službě cenové, stanoví zásady pro jejich působnost, nařídí, jak tyto orgány mají býti vyškoleny, vycvičeny

a případně vyzbrojeny a opatřeny jinými pomůckami pro výkon služby, a vydá v dohodě s ministerstvem vnitra zvláštní služební řád, jímž budou zejména též stanoveny všeobecné i zvláštní služební povinnosti a služební práva jmenovaných orgánů a určen způsob, jakým se stíhá porušení jejich služebních a stavovských povinností. Až do vydání služebního řádu platí o stíhání porušení služebních a stavovských povinností dosavadní předpisy, platné pro tu kategorii zaměstnanců, ke které zaměstnanec, o nějž jde, přísluší.“

12. V nadpise a textu § 8 se slova „hospodářské kontrolní služby“ nahrazují slovy „dozorčí služby cenové“.

13. § 9, odst. 1 zní:

„(1) Pro správní přestupek bude — bez újmý soudního stíhání — potrestán, kdo poruší některé z ustanovení tohoto nařízení nebo nařízení podle něho vydaných nebo nevyhoví předpisu, příkazu nebo zákazu vydanému podle tohoto nařízení nebo podle nařízení na jeho podkladě vydaných, anebo kdo se pouští do pletich, jež jsou způsobily zvýšiti ceny nebo udržeti ceny národohospodářsky neoprávněné.“

14. § 9, odst. 2, č. 3 zní:

„3. kdo při nákupu zboží přepláci cenu prodávacem požadovanou;“

15. § 11, odst. 1 zní:

„(1) Přestupky uvedené v tomto nařízení trestají okresní úřady, po případě podle ustanovení § 12, odst. 3 zemské úřady nebo nejvyšší úřad cenový pokutami do 3,000.000 K nebo vězením do jednoho roku; byl-li přestupek spáchán při provozování živnosti, může býti vyslovena také ztráta živnostenského oprávnění, a to buď dočasně nebo na trvalo. Pro případ nedobytnosti pokuty buď uložen náhradní trest vězení do jednoho roku. Tyto tresty mohou býti uloženy též současně, v tom případě nesmí však trest na svobodě spolu s náhradním trestem za nadobytnou pokutu činiti více než jeden rok. Věci, jimiž byl trestný čin spáchán, které jím byly získány, nebo které jsou ke spáchání trestného činu zřejmě určeny, jakož i neoprávněně získaný výdělek lze prohlásiti za propadlé ve prospěch státu, a to i když pachatel nemůže býti stíhán nebo odsouzen. Uvedené tresty mohou býti uloženy — s výjimkou trestů na svobodě — také právníckým osobám nebo jiným sdružením

osob, pokud orgán právnícké osoby (sdružení osob) se dopustil přestupku v rámci své působnosti.“

16. § 12, odst. 2 zní:

„(2) Při vydání trestního nálezu může úřad zároveň vysloviti, že případné odvolání nemá odkladného účinku; proti takovému výroku není přípustno odvolání.“

17. Za § 12 vkládá se nový § 12a) s tímto nadpisem a zněním:

„§ 12a.

Blokové řízení trestní.

Nejvyšší úřad cenový jest oprávněn uložit politickým úřadům, aby v mezích své trestní pravomoci ve věcech cenových zmocnily orgány veřejné moci k ukládání peněžitých pokut na místě podle ustanovení § 19 vládního nařízení ze dne 6. března 1936, č. 51 Sb., o organizaci policejní správy a služby a o některých jiných opatřeních v oboru vnitřní správy; nejvyšší výměra peněžitých pokut, která smí tímto způsobem býti uložena, činí 500 K. Nejvyšší úřad cenový může v dohodě s ministerstvem vnitra vydávati směrnice pro toto řízení, zejména pokud jde o okruh osob, které mají býti zmocněny, o jejich postup a o trestní sazby.“

18. § 13, odst. 1 a 2 znějí:

„(1) Výrok, jímž byl uložen trest na svobodě nebo pokuta přesahující částku 10.000 K, nebo jímž byla vyslovena ztráta živnostenského oprávnění, se uveřejní na útraty odsouzeného jedenkrát podle okolností v jednom nebo i v několika denních nebo odborných listech, určených v trestním nálezu. Vedle uveřejnění v časopisech nebo místo něho lze v nálezu vysloviti, že se odsuzující výrok veřejně vyhlásí jiným způsobem nebo veřejně vyvěsí nebo jinak vyhlásí na útraty odsouzeného v obci, kde vinník bydlí, a v obci, kde se trestného činu dopustil.

(2) Při uložení mírnějšího trestu může býti stejným způsobem (odstavec 1) vysloveno, že se odsuzující výrok uveřejní na útraty odsouzeného jedenkrát v denním nebo odborném listě.“

19. § 17, věty 2 a 3 znějí:

„U nejvyššího úřadu cenového a u zemských úřadů mohou býti zřízeny poradní sbory pro otázky cenové. Působnost, organizaci a

způsob jednání těchto sborů stanoví předseda vlády, který může tuto svoji působnost přenést na předsedu nejvyššího úřadu cenového.“

20. Nadpis § 18 zní:

„Součinnost soudů, úřadů, obcí a jiných orgánů veřejné správy, jakož i organizací řízeného hospodářství.“

21. § 18 zní:

„Soudy, úřady, obce a jiné orgány veřejné správy, zejména též zájmové samosprávy, a organizace řízeného hospodářství jsou povinny spolupůsobiti při provádění tohoto nařízení.“

22. Za § 18 vkládá se nový §18a) s tímto nadpisem a tohoto znění:

„§ 18a.

Závaznost opatření pro správní úřady, orgány a soudy.

Všeobecné předpisy, jakož i příkazy a zákazy vydané podle tohoto nařízení jsou pro všechny správní úřady, orgány a soudy závazné.“

23. Nadpis a text § 19 zní:

„§ 19.

Vyloučení věcí cenových (včetně věcí trestních) z příslušnosti nejvyššího správního soudu.

Stížnosti proti rozhodnutím, opatřením a nálezům nejvyššího úřadu cenového a politických úřadů v rámci kompetence jim podle tohoto nařízení nebo podle předpisů, příkazů nebo zakazů podle něho vydaných příslušející nebo na ně přenesené vylučují se z příslušnosti nejvyššího správního soudu s účinností od 1. ledna 1940 na dobu mimořádných poměrů způsobených válkou; konec tohoto období stanoví předseda vlády.“

24. § 21, věta 1 zní:

„Nařízení předsedy vlády a předsedy nejvyššího úřadu cenového (§ 2, odst. 1) se vyhláší ve Sbírce zákonů a nařízení, vyhlášky nejvyššího úřadu cenového v Úředním listě Protektorátu Čechy a Morava.“

25. V úvodu prvního odstavce § 23 se slovo „útvary“ nahrazuje slovem „organizací“.

Odstavec 3 tohoto paragrafu zní:

„(3) Případné spory mezi zástupcem nejvyššího úřadu cenového a zástupcem jiného ústředního úřadu při výkonu dozoru podle odstavce 1 rozhodne předseda vlády po slyšení přednostů obou ústředních úřadů.“

26. § 24, odst. 3 zní:

„(3) Ustanovení dosud platných zákonů a nařízení o cenách zboží a úkonů a o úplatách (§ 1, odst. 1) zůstávají dále v platnosti, pokud předseda vlády nebo předseda nejvyššího úřadu cenového neučiní jinou úpravu podle § 2, odst. 1.“

Čl. II.

Předseda vlády se zmocňuje, aby vyhlásil ve Sbírce zákonů a nařízení znění vládního nařízení č. 121/1939 Sb., jak vyplývá ze změn a doplňků tímto nařízením provedených.

Čl. III.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je předseda vlády v dohodě se zúčastněnými ministry a předseda nejvyššího úřadu cenového.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Ježek v. r.

Dr. Kratochvíl v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Havelka v. r.

Dr. Kapras v. r.

Čipera v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Bubna v. r.

Dr. Klumpar v. r.

190.

Vyhláška předsedy vlády
ze dne 8. června 1940

o úplném znění vládního nařízení o zřízení
nejvyššího úřadu cenového.

Podle čl. II vládního nařízení ze dne 8. května 1940, č. 189 Sb., kterým se mění a doplňují některá ustanovení vládního nařízení ze dne 10. května 1939, č. 121 Sb., o zřízení nejvyššího úřadu cenového, vyhláší upravené úplné znění vládního nařízení o zřízení nejvyššího úřadu cenového.

Ing. Eliáš v. r.